

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

26 september 2001

VOORSTEL VAN DECREET

– van mevrouw Mieke Van Hecke, mevrouw Trees Merckx-Van Goey,
mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en de heer Luc Martens –

**houdende de voorwaarden voor een kwaliteitsvolle jeugdsportopleiding
en competitiesport voor kinderen**

Dit voorstel van decreet werd op 12 juni 2004 ingetrokken.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

"In sommige sporten worden reeds op zeer jonge leeftijd topprestaties geleverd, met alle daaraan verbonden risico's. Onder druk van de sociale omgeving (ouders, supporters, vriendjes) worden de kinderen aangezet om al op zeer jonge leeftijd in de georganiseerde competitie te stappen. Het spelelement durft te verdwijnen en de kinderen worden vaak louter prestatiegericht begeleid zonder de aangepaste pedagogische omkadering en ondersteuning. De vraag kan gesteld worden of het kind er is voor de trainer, de ouders, de club of eerder omgekeerd. De Vlaamse overheid dient hier regulerend en beschermend op te treden." Dat schreef minister Sauwens in zijn Beleidsnota Sport 1999-2004. Dit voorstel van decreet wil daarop inspelen.

I. Rechten van het kind in de sport

In de sport heeft men de essentiële kinderrechten al te lang miskend. Kinderen en jongeren werden er al te vaak beschouwd als toekomstige kampioenen. Nu het jeugdsportbeleid eindelijk op de agenda van de sportwereld bovenaan staat, lijkt het de indieners essentieel dat de rechten van de kinderen centraal staan en als uitgangspunt voor het beleid gehanteerd worden. De indieners vinden volgende principes belangrijk :

- Artikel 2 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind over de non-discriminatie zou in de sportsector zo geïnterpreteerd moeten worden dat alle kinderen moeten kunnen sporten en dat de begeleiders ook aan de minder getalenteerden aandacht moeten besteden.
- Artikel 3 stelt dat bij alle maatregelen die op kinderen betrekking hebben, de belangen van het kind voorop moeten staan. Concreet betekent dat dat sportactiviteiten in overeenstemming moeten zijn met de ontwikkelingsfase van het kind en met zijn of haar interesse.
- Artikel 5 en 18 benadrukken de verantwoordelijkheid van de ouders voor de opvoeding van hun kinderen. De overheid heeft de taak om hen daarbij te ondersteunen en over de belangen van de ouders in alle domeinen te waken. Ouderparticipatie in de sportorganisaties lijkt hiertoe het aangewezen middel.

- Artikel 12 garandeert kinderen het recht om hun mening te geven over alles wat hen aanbelangt. Dat betekent dat kinderen inspraak moeten hebben bij de keuze van hun sport, de sportclub, het verloop van de trainingsactiviteiten, de selectiecriteria voor wedstrijden, enzovoort.
- Artikel 15 garandeert de vrije overgang tussen sportclubs.
- Artikel 17 geeft kinderen het recht op informatie.
- Artikel 24 geeft kinderen het recht op gezondheidszorg en verwijst dus ook naar preventie van blessures en naar het sporten op een medisch-verantwoorde manier.
- Artikel 31 geeft kinderen het recht op rust en vrije tijd, op deelneming aan spel en ontspanning, aangepast aan hun leeftijd. Uit dat recht volgt ook dat de nadruk in de sportbeoefening niet mag liggen op de prestatiegerichtte competitie in de sport.
- Artikel 19, 32 en 36 beschermen kinderen tegen mishandeling en alle vormen van exploitatie, dus ook tegen te hoge prestatiedruk in de sport.
- Artikel 33 beschermt kinderen tegen drugmisbruik, dus ook tegen de doping in de sport.

De bovengenoemde kinderrechten liggen aan de basis van dit voorstel van decreet. Het uiteindelijke doel moet volgens de indieners zijn dat alle kinderen in Vlaanderen op een gezonde – dit wil zeggen pedagogische en medisch verantwoorde – manier aan sport kunnen doen onder begeleiding van pedagogisch en sporttechnisch geschoolden. Deskundige begeleiding en opleiding zijn onlosmakelijk verbonden met kwaliteitsvolle sportbeoefening. Medisch verantwoord sporten veronderstelt bovendien dat de sportactiviteiten aangepast zijn aan de fysische en psychische mogelijkheden van de jonge sporters.

II. Belang van sportbeoefening voor kinderen

"Sport- en bewegingsvorming zijn van levensbelang voor de volwaardige ontwikkeling van jongeren. Deze ontwikkelingskansen aan jongeren ontnemen is hen onrecht aandoen. De bewegingslust van jongeren fnuiken (gezin, school, sportclub, maatschappij) is hun toekomst (en dus de onze) zwaar hypothekeren. Dit recht correspondeert met een begeleidingsplicht van alle betrokkenen (be-

leid, sportorganisaties, school, ouders). Jongeren, opvoeders en begeleiders, beleid staan hier voor een gezamenlijke verantwoordelijkheid. Bewegen is een noodzaak en dus een fundamenteel recht voor kinderen of een volwaardige ontwikkeling", zo stellen de auteurs van het in 2000 gepubliceerde Panathlon Manifest over de bedreiging van de positieve waarden in de kinder- en jeugdsport.

Sportbeoefening heeft vele facetten. Een belangrijk aspect is de vormende waarde voor de ontwikkeling en de opvoeding van kinderen : kinderen leren via de sport omgaan met zichzelf, leren teleurstellingen verwerken, leren hun grenzen verleggen en scherpen hun doorzettings- en incassevermogen.

Het wedstrijdelement is inherent aan de sportbeoefening : er is altijd een winnaar en een verliezer. De indieners pleiten ervoor dat kinderen kind kunnen zijn en niet mee hoeven te draaien in een prestatiegerichte competitieve sportstructuur die niet aansluit bij hun leefwereld en psychische en fysieke mogelijkheden. Kinderen en jongeren moeten immers in de eerste plaats aan hun sportbeoefening plezier beleven : dat is de beste garantie tegen een drop-out.

Vanuit wetenschappelijke hoek wordt dan ook regelmatig gewaarschuwd voor de impliciete en expliciete negatieve consequenties van doorgedreven eenzijdige competitiesport bij jonge kinderen. Zo adviseerde de Academie van Amerikaanse kinderartsen, op basis van wetenschappelijk onderzoek, onlangs nog om kinderen voor hun puberteit zich niet te laten specialiseren in één sporttak. Klassements- en competitiesport voor kinderen jonger dan 12 jaar houdt immers op verschillende vlakken gevaren in, die vermeden moeten worden :

- sportmedisch : er is gevaar voor zowel psychische als fysieke overbelasting door de competitiedruk (éénzijdige trainingen en gevaar voor overtraining, focus op prestatie en dus grote emotionele, fysiologische en familiale druk) ;
- sportpedagogisch : het spelelement vervalt bij te grote competitie- en prestatiegerichtheid van trainingen ; de kindvriendelijkheid komt in gevaar doordat bij competitie kinderen moeten presteren volgens volwassenennormen en -spelregels ; minder getalenteerde kinderen vallen uit de boot ; het te grote overwicht van keuzes door volwassenen zonder inspraak van de kinderen ;

- sporttechnisch : kinderen leren vaak slechts 1 sporttak goed beoefenen.

Deze drie redenen zijn mede-oorzaak van een drop-out op jonge leeftijd (12-14 jaar).

Vandaar dat de indieners menen dat voor de sportieve begeleiding van kinderen jonger dan 12 jaar de beste pedagogische krachten ingezet moeten worden. Bij het organiseren van competities voor min-12-jarigen moet om de bovengenoemde gevaren te vermijden, aan de volgende drie voorwaarden voldaan worden :

1. pedagogische en medische begeleiding
2. sporten op een niveau dat overeenstemt met de fysieke en psychische mogelijkheden en interesses van kinderen. Dat betekent competitieelementen op maat, vaststellen van minimumleeftijdsgrenzen voor risicovolle sporttakken, enzovoort.
- 3.; polyvalente sportopleiding.

1. Pedagogische en medische begeleiding

Vaak worden diploma's beschouwd als één van de belangrijkste voorwaarden voor kwaliteit van de begeleiders. Een meer doorgedreven professionalisering verhoogt ook in de sportsector ongetwijfeld de kwaliteit. Toch willen de indieners waarschuwen voor het diploma als fetisj : een diploma alleen is nog geen garantie voor kwaliteit. De persoonlijkheid en de ervaring van de begeleider zijn even belangrijk. Vooral voor de sportsector waar zoveel belangeloze vrijwilligers het mogelijk (en betaalbaar) maken dat duizenden kinderen en jongeren wekelijks kunnen sporten, zijn de indieners van mening dat diplomavereisten gerelativeerd moeten worden. Wel moet de overheid uitdrukkelijk stimuleren dat ook die vrijwilligers (begeleiders, trainers én bestuursleden) zich zouden bijscholen via allerlei cursussen en het behalen van getuigschriften. Op die manier kunnen hopelijk ook meer voldoening halen uit hun engagement. Hier is een belangrijke rol weggelegd voor de Vlaamse Trainerschool (het samenwerkingsverband tussen de sportfederaties, Bloso en de faculteiten LO van de universiteiten van Leuven, Gent en Brussel) en de sportfederaties, wat trouwens bepaald werd in het decreet van 13 april 1999.

Aan de jeugdsportbegeleiders mogen volgens de indieners, gezien hun belangrijke impact op het lichaam en de geest van jonge kinderen, strengere kwaliteitseisen mogen worden gesteld. Alle jeugd-

begeleiders zouden een specifieke opleiding gevolgd moeten hebben en moeten werken onder de verantwoordelijkheid van een jeugdsportcoördinator (minimum één per gemeente, eventueel één per sportclub) die ofwel een diploma van regent of licentiaat in de lichamelijke opvoeding heeft, ofwel een uitgebreide bijscholingscursus heeft gevolgd (cfr. opleiding sportfunctionaris of bibliothecaris).

Belangrijk is dat de begeleiders gevormd zijn : ofwel hebben ze een pedagogisch diploma (vb. regenten, onderwijzers, kleuterleiders) en willen ze zich bijscholen in sporttechnische en sportmedische kennis, ofwel hebben ze een sporttechnische kennis en willen ze zich bijscholen in pedagogische aspecten.

Ook de ouders spelen een rol bij het verder ontwikkelen van een kwaliteitsvolle jeugdsportopleiding. In de sportbeoefening van hun kinderen beïnvloeden de ouders het welbevinden van hun kinderen in de sportbeleving. Recent wetenschappelijk onderzoek in Vlaanderen¹ heeft trouwens aangetoond dat agressiviteit in de jeugdsport voornamelijk geïntroduceerd wordt door de ouders. Daarom moeten sportfederaties gestimuleerd worden om inspraak en medezeggenschap door ouders en kinderen in hun clubwerking in te voeren. De overheid moet de sportfederaties die een dergelijke inspraak invoeren, hiervoor extra ondersteunen via het decreet op de Vlaamse sportfederaties.

2. Sporten op een kindvriendelijke manier

Sporttakken zijn vaak ontstaan uit kinderspelletjes. Als bezigheid voor volwassenen hebben ze zich verder ontwikkeld. Er zijn reglementen ontstaan waarin geen rekening wordt gehouden met de mogelijkheden van kinderen. Sportbeoefening voor kinderen moet naar de bron : het moet opnieuw een spel worden waar kinderen plezier aan beleven en waar regels en reglementen aangepast worden aan de capaciteiten van de kinderen.

Heel wat sportclubs bieden op dit moment al aangepaste activiteiten aan : kleuterturnen, kleuterbasket, zelfs babyzwemmen, enzovoort. De bedoeling daarvan was om jonge kinderen zo snel mogelijk met een sporttak te laten kennismaken zodat ze zich zo snel mogelijk bij een club zouden laten aansluiten. De concurrentiestrijd tussen de sportfederaties is evenwel geen goede basis om een écht kindvriendelijk sportbeleid uit te stippelen. Boven-

dien moeten niet alleen kleuters op een aangepaste manier sporten : ook de kinderen uit de basisschool moeten kunnen sporten op een niveau dat met hun psychische en fysieke mogelijkheden en hun interesses overeenstemt.

Belangrijk is dat het sportmateriaal en de competitie-reglementen aan de leeftijd en de capaciteiten van de kinderen aangepast worden. Een basketbalring voor een 8-jarige moet bijvoorbeeld lager hangen dan voor een 11-jarige. Een voetbalwedstrijd voor 10-jarigen mag geen 2 keer 45 minuten duren. Een te strenge scheidsrechter kan het spelplezier van de jonge sportertjes grondig bederven.

Essentieel is dat men voor ogen houdt wat kinderen zelf in hun sportbeleving belangrijk vinden. Onderzoek van Jan Van Gils toonde aan dat kinderen aansluiten bij een sportclub om "erbij te horen" en uit interesse voor de respectieve sporttak en dat ze ook "willen stoppen als ze het niet graag meer doen". Kinderen vinden in de sport een antwoord op hun behoefte aan beweging, teamgeest, grenzen verleggen voor zichzelf en leren omgaan met spelregels.

Niet alle sporten zijn evenwel geschikt voor kinderen. Sommige specialisten stellen zelfs de vraag of individuele competitiesporten niet strijdig zijn met de belangen van het kind. Ze pleiten dan ook voor ploegsporten. In ieder geval moet erover gewaakt worden dat kinderen op een gezonde manier aan sport kunnen doen.

Op advies van de Vlaamse Sportraad en de Vlaamse Gezondheidsraad kan een lijst opgesteld worden van sporttakken waarvoor minimumleeftijdsgrenzen, medisch, pedagogisch of sporttechnisch verantwoord zijn en kan men voor elk van deze sporttakken aangepaste leeftijdsgrenzen vastleggen voor opleiding, medische keuring en competities. Dat kunnen zowel minimum- als maximumleeftijdsgrenzen zijn.

Voor de sporttakken die niet tot deze lijst behoren, moeten de sportfederaties gestimuleerd worden om zelf de minimum- en maximumleeftijdsgrenzen vast te leggen in overleg met de bovengenoemde adviesorganen.

3. Polyvalente sportopleiding

Kinderen zijn speels en vaak wispelturig. Ze vragen afwisseling in hun activiteiten en interesses. Een intensieve en éénzijdige training in een bepaalde sporttak, gaan snel vervelen, zeker en vooral als kinderen niet tot de beste van hun groep behoren.

¹ Els Vanmol, ..., Licentiaatsverhandeling KU Leuven, 2001.

Om alle talenten van kinderen te ontplooiën en kinderen alle kansen te geven om zich goed te voelen in hun sportbeoefening, zijn polyvalente sportopleidingen voor kinderen jonger dan 12 jaar de beste garanties.

Wetenschappelijk onderzoek o.a. in de VSA, maar ook in Vlaanderen² heeft onlangs aangetoond dat jongeren die een brede waaier van sporten beoefenen en zich pas later op een bepaalde sport toeleggen, veel regelmatigere prestaties, veel minder blessures oplopen en veel langer aan sport doen dan hun gespecialiseerde leeftijdsgenoten.

Het belang van initiatie- en omnisport, d.w.z. zoveel mogelijk verschillende sporten aanleren en beoefenen, voor een gezonde ontwikkeling van kinderen en jongeren is daarmee aangetoond. Het kennismaken met verschillende vormen van sport- en bewegingscultuur blijft de beste garantie voor een levenslange sportbeoefening.

4. Conclusie

Dit voorstel van decreet wil een concreet antwoord zijn op de aanbeveling die de Kinderrechtencommissaris en het Vlaams Centrum voor de Bevordering van het Welzijn van Kinderen en Gezinnen hebben gedaan in hun advies naar aanleiding van de bespreking van het voorstel van decreet van André Denys c.s. houdende de voorwaarden voor deelneming aan wielervedstrijden en wielervedproeven. Beide instanties hielden toen een pleidooi voor "een meer globaal jeugdsportbeleid, waarin kinderen en jongeren, fysieke en geestelijke ontplooiingskansen krijgen en uit de sportbeleving voldoening kunnen halen waar zij zelf (en niet zozeer hun ouders, sportfederaties of anderen) behoefte aan hebben".

Ook de Vlaamse Sportraad stelde reeds in zijn advies bij het ontwerp-uitvoeringsbesluit houdende de voorwaarden voor deelneming aan wielervedstrijden en wielervedproeven "dat de minimumleeftijden het voorwerp uit moeten maken van een sporttakoverschrijdende regelgeving die een globaal kader creëert en een grotere verantwoordelijkheid bij de federaties zelf legt."

De Vlaamse Sportraad herhaalde dit pleidooi in zijn recentste advies bij het voorontwerp van be-

sluit van de Vlaamse regering houdende de voorwaarden voor deelneming aan motorsportwedstrijden en motorsportproeven³: "De Vlaamse Sportraad is overigens nog altijd van mening dat minimumleeftijden het voorwerp uit moeten maken van een sporttakoverschrijdende regelgeving die – binnen bepaalde grenzen – meer verantwoordelijkheid bij de federaties legt. Het MVS-decreet van 27/3/91 is een model van zo'n sporttakoverschrijdende regelgeving. Dat decreet beoogde 10 jaar geleden al meer responsabilisering van de federaties. Gedetailleerde richtlijnen maken voor minimumleeftijden in elke afzonderlijke sporttak is dus niet de juiste aanpak. Er is een raamdecreet nodig voor de jeugdsport. Aan zo'n decreet moet een breed maatschappelijk debat voorafgaan over prestatiegerichte sportbeoefening voor jongeren. Wellicht kan het Vlaams Parlement hiervoor een initiatief nemen?"

Dit voorstel van decreet komt ook tegemoet aan de aanbeveling uit het Panathlon Manifest Jeugdsport uit 2000 over de bedreiging van de positieve waarden in de kinder- en jeugdsport.

Dit decreet sluit ook aan bij de in juli '97 eenparig door het Vlaams Parlement goedgekeurde resolutie betreffende de krachtlijnen voor het Strategisch Plan voor de Sport waarin staat :

"Kinderen moeten kind kunnen zijn. Competitie is voor hen pas zinvol als die aansluit bij hun leefwereld en psychische en fysieke mogelijkheden. Wetenschappers waarschuwen immers voor de impliciete en expliciete negatieve consequenties van doorgegeven en eenzijdige competitiesport bij jonge kinderen. Klassements- en competitiesport voor kinderen jonger dan 12 jaar kan op verschillende vlakken gevaren inhouden, die moeten vermeden worden :

- sportmedisch : er is gevaar voor overbelasting voor éénzijdige trainingen en gevaar voor overtraining ;
- sportpedagogisch : het spelelement vervalt bij te grote competitie- en prestatiegerichtheid van trainingen ; de kindvriendelijkheid komt in gevaar doordat bij competitie kinderen moeten presteren volgens volwassenennormen en -spelregels ; minder getalenteerde kinderen vallen uit de boot ;

2

3 Advies van de Vlaamse Sportraad (document 82-03) bij het voorontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende de voorwaarden voor deelneming aan motorsportwedstrijden en motorsportproeven.

- sporttechnisch : kinderen leren slechts 1 sporttak beoefenen.

De overheid, de federaties en de clubs moeten hiermee rekening houden bij het bepalen van de aansluitingsleeftijd en de wijze waarop sport wordt aangeboden."

Met dit decreet wordt een vernieuwend en kwaliteitsbevorderend kader gecreëerd voor de jeugdsport waarbij de belangen van kinderen centraal staan.

Dit voorstel van decreet is volgende de indieners een essentiële en belangrijke stap in de realisatie van het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen.

III. Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit decreet regelt de voorwaarden voor een kwaliteitsvolle jeugdsportopleiding en competitiesport voor kinderen. Dit is een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 127 van de Grondwet.

Artikel 2

In artikel 2 wordt via een aantal definities een nadere invulling gegeven aan het toepassingsgebied van dit decreet.

Er werd evenwel geen definitie opgenomen voor de Vlaamse Sportraad, omdat nergens in dit decreet verwezen wordt naar de advisering door de Vlaamse sportraad. De adviseur wordt geregeld in het decreet van 7 juli 1998 houdende de oprichting van de Vlaamse Sportraad en een Adviserende Bevoegde Commissie voor sportaangelegenheden.

Artikel 3

Artikel 3 bepaalt het toepassingsgebied van dit decreet.

Voor de toepassing van dit decreet gelden alle sportactiviteiten die door sportclubs of sportfederaties worden georganiseerd, op het grondgebied

van de Vlaamse Gemeenschap zowel op het particuliere als het openbare domein.

Artikel 4

Artikel 4 bepaalt onder welke voorwaarden sportclubs en sportfederaties competities mogen organiseren voor kinderen (§ 1) en jongeren (§ 2). De voorwaarden voor competities voor kinderen zijn veel strikter gezien de risico's, beschreven in de memorie van toelichting.

De Vlaamse regering legt de modaliteiten vast voor de uitvoering van de voorwaarden in dit artikel.

Artikel 5

Artikel 5 machtigt de Vlaamse regering om de erkenning in te trekken van een sportfederatie die de bepalingen van artikel 4 overtreedt.

Artikel 6 tot en met 9

Artikel 6 t.e.m. 9 bepalen de extra subsidiëring van sportfederaties of erkende sportdiensten die extra inspanningen leveren voor de organisatie van inspraak van ouders, kinderen en jongeren, het instellen van minimum- en maximumleeftijdsgrenzen voor de deelname aan hun competities, het aanwerven van een jeugdsportcoördinator of het oprichten van een jeugdsportacademie.

De Vlaamse regering legt hiervoor de verdere regelen vast voorzover er nog niet geregeld werd in het decreet en de uitvoeringsbesluiten van het decreet van 13 juli 2001 of het decreet van 5 april 1995.

Artikel 10

Het decreet van 19 april 1995 wordt opgeheven omdat een apart decreet inzake de opleidingsvoorwaarden voor één sporttak niet langer wenselijk is na de inwerkingtreding van dit decreet.

Artikel 11

Omwille van een vlotte overgang is het wenselijk dat dit decreet in verschillende fasen in werking kan treden. De Vlaamse regering bepaalt hiervoor de verschillende datatijdstippen.

Mieke VAN HECKE

Trees MERCKX-VAN GOEY

Riet VAN CLEUVENBERGEN

Luc MARTENS

VOORSTEL VAN DECREET

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder

- 1° sport : sportactiviteiten individueel of in ploegverband met een competitief of recreatief karakter ;
- 2° competitiesport : sportbeoefening met als doel het winnen van de sportwedstrijd zodat een piramidaal klassement van de deelnemers kan worden opgesteld waarbij diegene die de meeste wedstrijden heeft gewonnen, bovenaan in het klassement staat ;
- 3° kinderen : personen tot en met 11 jaar ;
- 4° jongeren : personen van 12 tot en met 18 jaar ;
- 5° sportfederatie : de Vlaamse sportfederatie die overeenkomstig het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding gesubsidieerd wordt voor de uitvoering van de basisopdrachten ;
- 6° sportclub : een autonome, plaatselijke sportvereniging, aangesloten bij een erkende Vlaamse sportfederatie, met als doelstelling het organiseren van sportactiviteiten ;
- 7° jeugdsportbeleid : een beleid dat tot doel heeft de sportparticipatie van de jeugd en de aansluiting bij een sportclub te bevorderen en de kwaliteit van de begeleiding, de kadervorming en het aanbod ten behoeve van de jeugd in de sportfederaties en de sportclubs te verhogen via een voortdurende sportpromotie, een aangepas-

te sportmedische, sportpedagogische en sporttechnische begeleiding door deskundigen ;

8° het beleidsplan voor de jeugdsport : het afzonderlijke onderdeel van het beleidsplan van de sportfederatie in de zin van artikel 16, wat de unisportfederaties betreft, en artikel 31, wat de recreatieve sportfederaties betreft, van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding gesubsidieerd wordt voor de uitvoering van de basisopdrachten ;

9° jeugdsportacademie : een gemeentelijk samenwerkingsverband tussen sportclubs, basisscholen, de Stichting Vlaamse Schoolsport en de erkende sportdienst dat als doel heeft het aanbieden van een polyvalente sportopleiding aan kinderen onder leiding van deskundige jeugdsportinitiators.

HOOFDSTUK II

Voorwaarden voor een kwaliteitsvolle jeugdsportopleiding en competitiesport voor kinderen

Artikel 3

De bepalingen van dit decreet zijn van toepassing op alle sportactiviteiten die georganiseerd worden door sportclubs of sportfederaties, ongeacht of ze plaatsvinden op het particuliere of het openbare domein.

Artikel 4

§ 1. Sportclubs en sportfederaties mogen alleen competities voor kinderen organiseren indien hun jeugdbeweging aan de volgende voorwaarden voldoet :

- 1. alle sportactiviteiten vinden onder de verantwoordelijkheid van erkende opleiders plaats die beschikken over pedagogische, medische en sporttechnische bekwaamheid ;
- 2. alle sportactiviteiten worden aangeboden op een niveau dat overeenstemt met de fysische en psychische mogelijkheden en interesses van kinderen ;

3. alle kinderen krijgen een polyvalente sportopleiding.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden alsook de wijze waarop jaarlijks wordt gecontroleerd of de jeugdwerking van de sportclub en sportfederatie nog voldoet aan alle voorwaarden.

§ 2. Sportfederaties mogen alleen competities voor jongeren organiseren indien ze gesubsidieerd worden voor de facultatieve opdracht jeugdsport, zoals bepaald in artikel 16, 26, 31 en 39 van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding gesubsidieerd wordt voor de uitvoering van de basisopdrachten ;

HOOFDSTUK III

Straf-, wijzigings- en opheffingsbepalingen

Artikel 5

Bij overtreding van artikel 4 of van de besluiten, genomen ter uitvoering ervan verliest de sportfederatie onmiddellijk haar erkenning.

Artikel 6

Aan artikel 20 van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding wordt een § 6 en een § 7 toegevoegd, die luiden als volgt :

"§ 6. Unisportfederaties die de werking van ouderverenigingen in hun clubs ondersteunen en de inspraak van kinderen, jongeren en hun ouders organiseren, ontvangen hiervoor een supplementaire subsidie die 10 procent van hun jaarlijkse basissubsidie bedraagt. De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan de ouderverenigingen moeten voldoen, voor de aard van ondersteuning en voor de wijze van inspraak.

§ 7. Unisportfederaties die minimum- en maximumleeftijdsgrenzen opleggen voor de deelname aan hun competities, ontvangen hiervoor een supplementaire subsidie die 10 procent van hun jaarlijkse basissubsidie bedraagt. De Vlaamse regering

bepaalt de nadere voorwaarden voor de leeftijds-grenzen."

Artikel 7

Aan artikel 34 van hetzelfde decreet wordt een § 6 en een § 7 toegevoegd, die luiden als volgt :

"§ 6. Recreatieve sportfederaties die de werking van ouderverenigingen in hun clubs ondersteunen en de inspraak van kinderen, jongeren en hun ouders organiseren, ontvangen hiervoor een supplementaire subsidie die 10 procent van hun jaarlijkse basissubsidie bedraagt. De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan de ouderverenigingen moeten voldoen, voor de aard van ondersteuning en de wijze van inspraak.

§ 7. Recreatieve sportfederaties die minimum- en maximumleeftijdsgrenzen opleggen voor de deelname aan hun competities, ontvangen hiervoor een supplementaire subsidie die 10 procent van hun jaarlijkse basissubsidie bedraagt. De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de leeftijds-grenzen."

Artikel 8

In hoofdstuk III van het decreet van 5 april 1995 houdende erkenning en subsidiëring van de gemeentelijke sportdiensten, de provinciale sportdiensten en de sportdienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt een artikel 11bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 11bis

Erkende sportdiensten die een jeugdsportcoördinator in dienst nemen, ontvangen hiervoor een supplementaire subsidie die 25 procent bedraagt van de totale jaarlijkse subsidie die deze erkende sportdienst ontvangt van de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan deze jeugdsportcoördinator moet voldoen."

Artikel 9

In hoofdstuk III van hetzelfde decreet wordt voor artikel 11ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 11ter

Erkende sportdiensten die een gemeentelijk samenwerkingsverband aangaan, jeugdsportacademie genoemd, met de sportclubs, de basisscholen en de stichting Vlaamse Schoolsport, dat als doel heeft het aanbieden van een polyvalente sportopleiding aan kinderen onder leiding van deskundige jeugdsportinitiators, ontvangen hiervoor een supplementaire subsidie. Deze bedraagt 15 procent van de totale jaarlijkse subsidie die deze erkende sportdienst vanwege de Vlaamse Gemeenschap ontvangt.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan deze jeugdsportacademie moet voldoen. ".

Artikel 10

Het decreet van 19 april 1995 houdende vaststelling van de voorwaarden inzake de opleiding voor de wielersport wordt opgeheven.

Artikel 11

De verschillende bepalingen van dit decreet treden in werking op de door de Vlaamse regering te bepalen datum en uiterlijk op 1 juli 2002.

Mieke VAN HECKE

Trees MERCKX-VAN GOEY

Riet VAN CLEUVENBERGEN

Luc MARTENS
